

ansført af den ærede foregaaende Taler. Mit Forslag gaaer ud paa at fritage Præsterne for Tjeneste i Forstærkningen i Fredstid. Dette er en Indrømmelse, som jeg troer, man vel maa kunne tilstaae, og som man maa kunne gaae til uden at skade Armeen. Jeg antager ikke, at det vil skade Armeen synderligt, om man ogsaa fritager Præsterne for at møde til de aarlige Dvælses i Forstærkningen, hvortilmod jeg anseer det for rigtigt og nødvendigt, at Enhver i Krigstid møder og forsværes sit Fædreland. Jeg behøver ikke at udtale mig videre og skal slutte med principalt at anbefale det Forslag, der er stillet under Nr. 1, og subsidiært at tilraade, at, hvis Forslaget under Nr. 1 imod al Formodning skulde blive forkastet, man da vil stemme for Forslaget under Nr. 2.

Scavenius: Jeg har tilladt mig at stille et Forslag til denne Sags Behandling. Det gaaer, som ærede Medlemmer ville see, ud paa, at Præsterne skulle afstjenes deres fulde Børnepligt i Vintien, men derimod skulle være fritagne for at afstjenes deres Børnepligt i Forstærkningen. Jeg har stillet dette Forslag nærmest af reent formelle Grunde. Landsthinget har ved at gaae ind paa den høitæredede Justitsministers Forslag vist en Imodekommen, saa at jeg vil finde det rimeligt og naturligt, at der ogsaa blev vist noget Tilsvarende fra Folkethingets Side. Jeg kan ikke anbefale at stemme i den Retning, som det ærede Medlem fra Dens Amt har foreslaaet, idet jeg ikke seer, at der kan ligge Noget mellem hans Forslag og det af Landsthinget vedtagne, hvortilmod, hvis man vedtager det af mig stillede Forslag, der dog ligger Noget mellem det af Landsthinget Vedtagne og det, som i saa Fald vil blive vedtaget her, Noget, som maaskee kunde blive Gjenstand for Forlig i et kommende Fælledsudvalg. For Forslaget, der er stillet under Nr. 1, har jeg hidtil bestandig stemt, naar det har været opstillet, og jeg finder mig heller ikke nu foranlediget til at stemme imod det; men da jeg selv har stillet et Forslag, nemlig det under Nr. 3, skal jeg afholde mig fra at stemme over Forslaget un-

der Nr. 1. Til dette Par Ord skal jeg indskrænke mig.

S. M. Petersen: Min Mening om hele denne Sag og dens Stilling er vistnok de Herrer saa bekendt, at jeg ikke behøver at opholde mig ved nærmere at paavise den. Jeg skal kun søge at gjøre det klart, hvad jeg har tilsigtet opnaaet ved den deelte Afstemning, som jeg har begjært med Hensyn til Forslaget under Nr. 3; skjøndt det maaskee allerede paa Grund af den ærede Formands Udtalelse er overflødigt, skal jeg dog med et Par Ord søge at udvilde dette for det høie Thing. Naar der bliver deelt Afstemning over dette Forslag saaledes, som antydet af den ærede Formand, er det mit Dnsse, at man ved første Afstemning over Forslaget under Nr. 3 stemmer imod og derved beholder de første Ord i Paragraphens 2det Stykke, der siges, at „de“ — nemlig Præsterne — „kunne derhos i de 4 sidste Tjenesteaar i Vintien kun indkalbes til Tjeneste i Krigstid“. Dette har allerede været vedtaget een Gang her i Thinget, nemlig ifjor, og ligesaa Paragraphen; 14 andre Medlemmer tiligemed mig havde forleden Dag stillet dette Forslag op paany, men det kunde da ikke sættes igjennem. Jeg troede dengang, at det vilde være heldigt, om det kunde blive vedtaget, og det troer jeg endnu. Derimod vilde jeg gjerne af med de sidste Ord af det Punktum, som i Forslaget under Nr. 3 er foreslaaet at skulle udgaae, nemlig de Ord, der gaae ud paa, at Præsterne kun skulle kunne indkalbes, naar de kunne anvendes som Præster i Hæren eller Søværnet. Jeg haaber, at de Herrer nu let ville see, hvad Hensigten er med den deelte Afstemning, jeg har begjært. Forslagene under Nr. 1 og 2 kan jeg paa det Stadium, hvorpaa Sagen endnu staaer, ikke stemme for. Ugesaa vist som det er, at der, hvis Loven skal komme ud, maa være Enighed tilstede imellem begge Thing, saavel som imellem dem og Regjeringen, ligesaa klart er det, at Landsthinget har gjort et ganske ydendeligt tilnærmende Skridt i denne Retning ved den sidste Forhandling, som Loven undergik der. Jeg finder ikke, at det paa Sagens nuværende